

благоевѣрному сыну его, обладающу евъѣми Българь, и при Патріарсѣ Игнатіи Българомъ зачеса и съвършился тетраевангелъ сій потыщеніемъ и цѣнож пресвѣтера Драгане, писаныже сѣтъ въ цариградѣ Тръновѣ. . . . (35).

« Петый патріархъ Търновскый въ Синодика е бѣлѣженъ Макарій. Шестый — Іоакимъ III. За първья отъ тѣзи двамата ѣще пѣмамы нѣкои указанія, освѣтъ името; а за другия само толкозь знаймы, че тѣй, като са намѣрвалъ по 1283 г. въ Ц/радѣ, молилъ И-ра Андроника Палеолога да освободи Светослава, Тергеровъ сынъ, който былъ заложникъ по-напредъ въ Никея, сѣтъ въ Византія. А по-подиръ, въ 1294 г. по заповѣдь на сѣщия Светославъ, Іоакимъ III былъ хвърленъ отъ една канара въ Търново за предателство и тайны сношенія съ Татарытѣ, който были нахѣлтани тогази въ Добруджа.

« Другытѣ патріарси са споменувать въ Синодика по този редъ: Доровей, Романъ, Феодосій I, Іоанникій I, Симеонъ, Феодосій II, Іоанникій II и Евѣимій. Отъ тѣхъ ный са спирамы токо на послѣднія, който отъ сичкытѣ най-много ѣ оставилъ за себе си наметь у потомството.

§ 59. Евѣимій, послѣдній българскый патріархъ въ Търново до 1392 г. (36).

Евѣимій са слави не само като добъръ пастыръ, полагаай душиж своѣж за овцы, споредъ евангелиста, но и като ученъ писатель въ своето време.

(35) Русскый единъ пѣтешественникъ до Европейск. турція — В. Ив. Григоровичъ былъ видѣлъ туй Евангеліе у бывшій австрійскый консулъ въ Солунъ, Михаиловичъ. — Константинъ Техъ царувалъ отъ 1265—1277. г.

(36) Глед. у Каролева и Палаузова.